

عنوان مقاله:

نقش روانشناس در بهبود تحصیلی دانش آموزان دیرآموز

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

سارا صوری - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه پیام نور استان مازندران

خلاصه مقاله:

اصطلاح کودک دیر آموز متعلق به کودکانی است که رفتار اجتماعی و تحصیلی آنان پایین تر از معیارهای سطح سنی دیگر همسالان آنها است. دانش آموز دیرآموز فردی است که به علت ناتوانی در یادگیری سریع مواد درسی نیاز به تعدیلاتی در دروس کلاسهای عادی دارد. در این میان محیط آموزشی و معلمان و روانشناسان باید نقش خود را به عنوان الگوی اصلی و طولانی مدت کودک بپذیرند و پذیرفتن این نقش مستلزم آن است که بین روانشناس و خانواده و از یک طرف دیگر با مدرسه همکاری و ارتباط بیشتر و فعالتری داشته باشد. هدف از انجام این پژوهش، بررسی نقش روانشناس در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دیرآموز بود. روش پژوهش، به صورت کتابخانه ای و با مطالعه آثار مختلف و پژوهشهای صورت گرفته در این زمینه انجام شده است. نتایج تحقیق نشان داد هرچه یک روانشناس نسبت به مسائل کودکان دیرآموز آگاه تر باشد و به همین نسبت در مورد کودکان دیرآموز رابطه خود را با خانواده هایشان و از طرفی با معلمان مدرسه، آماده سازی محیط کلاس و مدرسه را بیشتر کنند پیشرفت تحصیلی کودکان دیرآموز بیشتر میشود.

کلمات کلیدی:

پیشرفت تحصیلی، دانش آموزان، دیرآموز، روانشناس، کودک.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1572627>

